

Noćni prikazi

Marić, Ilija

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:902204>

Rights / Prava: [In copyright](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2021-04-20**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Noćni prikazi

Završni rad na preddiplomskom studiju Slikarstvo
Akademija likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu

2019./2020.

Student: Ilija Marić

Studij: Preddiplomski sveučilišni studij slikarstvo, 4. godina

Mentor: Zoltan Novak

Noćni prikazi

Noćne prikaze sam izabrao kao temu zato što mi je osjećaj noći jako blizak i poistovjećujem se s njim. Tamna, suptilna, svilena, mirna, a ujedno i dramatična noć. Volim aute, žuta boja je jasna i iskrena, što je ujedno i moj izričaj. Noć predstavlja također i neistraženo u mom životu, putovanje koje se treba poduzeti. Točan i jasan prikaz onoga što je nejasno na prvi pogled predstavlja prelazak vanjskog svijeta u unutrašnji, iz vanjštine umjetnika u njegovu unutrašnjost, to je ujedno i autoportret.

Auto mi također predstavlja individualnost, čovjeka koji je zasebna jedinka sa vlastitim setom misli i osjećaja. Smatram da je imaginacija i emocionalno iskustvo jedino realno. Ono što kreiramo u umu je jedina prava realnost, jer mi možemo zapravo i sanjati naše živote a da to zapravo i ne znamo. Ceste predstavljaju svijet oko mene, kojim se navigiram svojim tijelom.

Sve je slikano u nekoj mentalnoj napetosti, što odražava moj način viđenja. Sve se veže nekim nevidljivim silnicama koje naš um kreira gledajući na prikazano. Iskrenost mi je cilj jer pokušavam spoznati sebe objektivno, želim se vidjeti u realnom svjetlu i koristim imaginarni svijet da bi si predočio neke realne elemente u vezi sebe. To je ekspresija gdje što iskrenije zapisujem svoj mentalni konstrukt, što vjernije se približavam toj mentalnoj slici.

Kontrastiram svijetle i tamne tonove, a osim toga i veličine, da bi se stvorio osjećaj monumentalnosti i drame. Veličine koristim na sličan način kao što bi se postigla sličnost u crtanju portreta. Svaki čovjek ima vlastite proporcije tako i moje slike sadržavaju proporcije koje govore o mom duhu. Poblize govore tko sam ja i kako funkcioniram. Ovo je privatni dnevnik mene kao individualca u društvu.

Moja narav je nagla, prodorna i promjenjiva. Sve je to evidentno u mom rukopisu, pozicioniranju elemenata, izabirom perspektiva i pokrenutošću statičnih elemenata. Često koristim ograde, preklapajuće elemente, prozore u prvom planu kako bi prenijeo osjećaj zatečenosti, nadnaravni osjećaj jednog zamalo slučajnog prolaznika, koji je ganut prizorom. Ograde također predstavljaju slojevitost realnosti i kako se preklapaju određeni drugi konstrukti sa našom jedinstvenom slikom. Nešto stoji prije nas tu, što nam onemogućava čisto da vidimo viđeno, pa moramo se pomiriti da jedino što možemo jest isključiti kao nevažno iz našeg vidnog polja. Na kraju shvaćamo da je sve skupa, svi ti međusobni odnosi jedna prava realnost, iako nas ona posebno ne zanima.

Moji se auti uvijek nalaze zatečeni u nečijem pogledu ili na poziciji gdje moraju stvarati odluku, odluku kojim putem krenuti. Moje svakodnevno iskustvo je takvo. Tako se ja osjećam svaki dan. Cesta, telefonska govornica, auto parkiran kraj ograde, mutna svjetla ulične rasvjete govore o mojoj marginalizaciji i nepriznatosti, neviđenosti. Govore o mojoj usamljenosti.

Moja želja za avanturom i životom je očigledna. Slike kao da ispoljavaju tu novinu drame. Spavati na otvorenom, čuti zvuk guma kako gazi asfalt i miris ljetne noći su pjesničke slike koje su motivirale ovakav rad.

Noć prikazuje novi svijet, svijet koji je nekad bio poznat po danu, ali sada je ugašen, neosvijetljen i drugačiji. Noć čini stvari bestjelesnima i daje našoj imaginaciji (zbog manjka vizualnih informacija) više

posla i nešto što se osjeti kao direktna povezanost sa onim što se gleda. Realnost postaje suptilni tanki film ispred naših očiju.

Imamo osjećaj da smo dobili priliku vidjeti naše dnevne brige u novom svjetlu. Sve ono što nas je brinulo sada postaje manje važno zbog noćnih senzacija kao što su prirodne pojave vjetar ili lišće što dolaze do izražaja kad aktivni svijet spava, podsjeća nas da smo dio jednog velikog svemira, velikog prostora koji stvara osjećaj misterije i čuđenja te dolaze razna propitivanja zbog novonastale slobode.

